

Müslüman Orduların Yahudi Varlığını Yok Etmek İçin Hareket Geçmesinin Zamanı Gelmedi mi?

2004 Mart'ının 22'sinde, 1425 Safer'inin başı olan bu günün sabahında, mücrim Şaron'un haydutları korkakça Mucahid Şeyh Ahmed Yâsin'e karşı hain bir suikast gerçekleştirdiler. Mucahid Şeyh'in, tertemiz kan rengine boyanmış şu mukaddes ve mübarek topraklar üzerindeki şehidlerin ilki olmadığı gibi şehidlerin sonuncusu da olmadığına farkındayız. Fakat yahudi haydutların kan akıtmayı bu dereceye ulaştırmasının ciddi bir önemi vardır:

Bu, gittikleri ve oturdukları her yerde görüşerek ve onu tanıyarak, iğrenç cürümlerinde açıktan ve gizliden Yahudi Varlığı'nı destekleyen Müslüman ülkelerdeki hain yöneticiler için çok can yakıcı vahşi bir saldırı ve hakaretvari büyük bir katliamdır ki, onlar Allah'tan veya Allah'ın kullarından zerrece utanmaksızın onları kucaklamakta ve onlarla sarmaş-dolaş olmaktadır.

Bu, kışlarında kalakalmış olan Müslüman ordular için çok can yakıcı vahşi bir saldırı ve hakaretvari büyük bir katliamdır ki, bu ordular bünyelerindeki askerlerin gözleri ve kulakları önünde gece-gündüz işlenen vahşi katliamlara seyirci kalmaktadırlar. Yiyorlar ve içiyorlar fakat savaşa koşmuyorlar, kendileri savaşmaktan alıkoyanlara isyan etmiyorlar!

Bu, zorba yöneticilere suskun kalan Ümmet için çok can yakıcı vahşi bir saldırı ve hakaretvari büyük bir katliamdır ki, o yöneticiler Filistin'de sürdürdükleri acımasız katliamlarına rağmen ihanet üstüne ihanetle mel'un yahudilerle barışmaktadırlar.

Bu, Müslüman ülkelerdeki tüm nusret ehli (kuvvet sahipleri) için çok can yakıcı vahşi bir saldırı ve hakaretvari büyük bir katliamdır ki, onlar bulundukları yerlerde sahip oldukları kuvveti Filistin'deki Müslümanları desteklemek için kullanmamaktadırlar.

Bu, Filistin Yönetimi, onun adamları, FKÖ ve grupları için çok can yakıcı vahşi bir saldırı ve hakaretvari büyük bir katliamdır ki, onlar Filistin'de olanlara ve olmaya devam edenlere rağmen halâ yahudilerle görüşmekten bahsetmekte, habire barış ve teslimiyet sayıklamaktadırlar.

Şüphesiz Allah ve Rasulü'nün düşmanları olan yahudilerin elleriyle Mucahid Şeyh'e yapılan suikastin öfkesi ancak, yahudi varlığını imha etmek, 1967 işgali veya 1948 işgali ile parçalanmış bir Filistin'i değil, aksine tüm Filistin'i kurtarmak için tüm gücün harcanmasıyla gerçekleştirilir.

Mucahid Şeyh'e yapılan suikastin öfkesi ancak, Müslüman orduların savaş meydanından kaçmak, düşman ordusuna karşı onu yalnız başına bırakmak için değil, bilakis Filistin'e ve ehline destek çıkmak üzere toplanarak harekete geçmesi için ciddiyet ve sadakatle çalışarak gerçekleştirilir.

Bu ise, yahudilere karşı Allah adına savaş ilan edecek, Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ]ın mübarek kıldığı Filistin'i yahudi varlığından temizleyinceye kadar savaşmaya devam edecek ve sonra tüm Filistin'i İslam topraklarına iade edecek olan **Hilafet Devleti**'nin kurulması için sadakat ve ciddiyetle çalışarak gerçekleşir.

Bu, Filistin işgalcisi yahudilerle olan tüm müzakereleri derhal durdurmak ve onlarla kurulmuş tüm barışçıl alâkaları anında kesmek için sadakat ve ciddiyetle çalışarak gerçekleşir.

Ve nihayet, Mucahid Şeyh'in pak kanlarının, burada veya başka bir yerde barışçıl bir çözümle ve yahudilerin hayatta bırakılmasıyla takas edilmesine son verilmesi ile gerçekleşir.

Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] Şeyh Ahmed Yâsin'e rahmet eylesin ve mekânını Firdevs-ul 'Alâ yapsın. Onun bu dünyadaki son görevi salat-ul fecr (sabah namazı) oldu ve onu da eda etti. Muhakkak ki Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ]ın kelâmı dosdoğrudur:

Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Rableri yanında rızıklara mazhar olmaktadır. Allah'ın, lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile sevinçli bir halde arkalarından gelecek ve henüz kendilerine katılmamış olan şehit kardeşlerine de hiçbir keder ve korku bulunmadığı müjdesinin sevincini duymaktadırlar. Onlar, Allah'tan gelen nimet ve keremin; Allah'ın, müminlerin ecrini zâyi etmeyeceği müjdesinin sevinci içindedirler. ^[Âl-i 'Imran 169-170-171]